

Klasa: UP/I 034-03/2013-03/005
Urbroj: 580-07/26-2013-009
Zagreb, 6. prosinca 2013.

Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja temeljem članka 30. točke 2., članka 31., članka 58. stavka 1. točke 12. i članka 70., a vezano uz članak 61. točku 2. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja («Narodne novine», broj 79/09 i 80/13) u upravnom postupku utvrđivanja uvjeta za izricanje upravno-kaznene mjere poduzetniku Hrvatsko društvo skladatelja – Zaštita autorskih muzičkih prava, sa sjedištem u Zagrebu, Berislavićeva 9, zastupanog po punomoćniku, g. P.F. odvjetniku iz Zagreba, po službenoj dužnosti, temeljem odluke Vijeća za zaštitu tržišnog natjecanja u sastavu: Mladen Cerovac, mag.iur., predsjednik Vijeća, Vesna Patrlj, dipl.iur., zamjenica predsjednika Vijeća, mr.sc. Ljiljana Pavlic, mr.sc. Tatjana Peroković i Denis Matić, dipl.iur., članovi Vijeća, sa 158. sjednice, održane 6. prosinca 2013. godine donosi sljedeće

R J E Š E N J E

Poduzetniku Hrvatsko društvo skladatelja – Zaštita autorskih muzičkih prava, sa sjedištem u Zagrebu, Berislavićeva 9, zastupanog po punomoćniku, g. P.F., odvjetniku iz Zagreba, **izriče se**

upravno-kaznena mjera u iznosu od **102.000,00 kuna (slovima: stodvjetisuće kuna)**

jer je zloupotrijebio svoj vladajući položaj pri prikupljanju naknada za reproduciranje autorskog djela za privatno ili drugo vlastito korištenje u Republici Hrvatskoj, na način da je u razdoblju od 1. siječnja 2006. do dana donošenja rješenja Agencije, odnosno 3. studenoga 2009. primjenjivao prema poduzetnicima za istovrsne poslove različite popuste na naknade, čime je primjenom nejednakih uvjeta na istovrsne poslove pojedine poduzetnike doveo u nepovoljan položaj na tržištu prodaje proizvoda za koje se plaća naknada u odnosu na njihovu konkurenciju i time narušio tržišno natjecanje na tom tržištu u smislu članka 16. stavka 2. točke 3. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja («Narodne novine» broj: 122/03, dalje: ZZTN iz 2003.) što je utvrđeno pravomoćnim rješenjem Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja od 3. studenog 2009. (klasa: UP/I 030-02/2008-01/41, urbroj: 580-05-09-26-057) i kažnjivo po članku 61. stavku 1. točki 2. ZZTN-a iz 2003., a kojoj odgovara odredba članka 13. točka 3. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja («Narodne novine», broj 79/09 i 80/13; dalje: ZZTN / Zakon), kažnjivo po članku 61. točki 2. ZZTN-a.

Rok izvršenja: 15 (petnaest) dana od dana pravomoćnosti rješenja.

Obrazloženje

1. Rješenje Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja kojim je utvrđena povreda ZZTN-a iz 2003. od strane poduzetnika Hrvatsko društvo skladatelja – Zaštita autorskih muzičkih prava

Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja (dalje: Agencija) je 3. studenoga 2009., na temelju odluke Vijeća za zaštitu tržišnog natjecanja (dalje: Vijeće), donijela rješenje (klasa: UP/I 030-02/2008-01/41, urbroj: 580-05-09-26-057; dalje: Rješenje), kojim je utvrđeno da je poduzetnik Hrvatsko društvo skladatelja – Zaštita autorskih muzičkih prava, sa sjedištem u Zagrebu, Heinzelova 62a (sada: Berislavićeva 9; dalje: HDS) zloupotrijebio svoj vladajući položaj pri prikupljanju naknada za reproduciranje autorskog djela za privatno ili drugo vlastito korištenje u Republici Hrvatskoj, na način da je u razdoblju od 1. siječnja 2006. do dana donošenja Rješenja odnosno 3. studenoga 2009. primjenjivao prema poduzetnicima za istovrsne poslove različite popuste na naknade, čime je primjenom nejednakih uvjeta na istovrsne poslove pojedine poduzetnike doveo u nepovoljan položaj na tržištu prodaje proizvoda za koje se plaća naknada u odnosu na njihovu konkurenciju i time narušio tržišno natjecanje na tom tržištu u smislu članka 16. stavka 2. točke 3. ZZTN-a iz 2003.

Predmetno Rješenje potvrdio je Visoki upravni sud Republike Hrvatske presudom broj Us-14370/2009-13 od 20. travnja 2012., čime je ono postalo pravomoćno.

2. Podnošenje optužnog prijedloga Prekršajnom sudu u Zagrebu

Člankom 60. ZZTN-a iz 2003. propisano je da Agencija, na temelju rješenja kojim je utvrđena povreda ZZTN-a iz 2003., podnosi prekršajnom sudu zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka protiv poduzetnika i odgovorne osobe poduzetnika, dok je člankom 61. stavkom 1. točkom 2. i stavkom 2. ZZTN-a iz 2003. propisano da će se novčanom kaznom u iznosu do najviše 10% vrijednosti ukupnoga godišnjeg prihoda poduzetnika u obračunskoj godini koja je prethodila godini u kojoj je prekršaj počinjen, kazniti poduzetnik pravna ili fizička osoba ako zloupotrijebi vladajući položaj na način opisan u članku 16. ZZTN-a iz 2003. U članku 61. stavku 1. točki 2. i stavku 2. ZZTN-a iz 2003. propisano je da će se za prekršaj iz stavka 1. tog članka kazniti i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 200.000,00 kuna.

Stoga je Agencija, temeljem članka 160. stavka 1. Prekršajnog zakona («Narodne novine», broj 107/07) vezano uz članak 60. i 61. stavak 1. točku 2. i stavak 2. ZZTN-a iz 2003. godine, dana 11. ožujka 2010. podnijela nadležnom Prekršajnom sudu u Zagrebu optužni prijedlog (klasa: UP/I 030-02/2008-1/41, urbroj: 580-05-10-26-85) te nadopune optužnog prijedloga 15. travnja 2010. (klasa: UP/I 030-02/2008-1/41, urbroj: 580-05-10-26-89) i 5. rujna 2011. (klasa: UP/I 030-02/2008-1/41, urbroj: 580-05-11-26-92) protiv poduzetnika HDS i odgovornih osoba u poduzetniku HDS.

3. Odluka Prekršajnog suda u Zagrebu

Prekršajni sud u Zagrebu, u predmetu poslovnog broja 35.PpG-2492-510 donio je 13. siječnja 2012. presudu kojom je presudio da se svi okrivljenici oslobađaju optužbe.

Prekršajni sud u Zagrebu presudu je obrazložio na način da djelo prekršaja koje se okrivljenicima stavlja na teret više nije prekršaj u smislu ZZTN pa je valjalo primijeniti ZZTN kao blaži zakon za okrivljenike u skladu s člankom 3. Prekršajnog zakona.

Agencija je dana 7. ožujka 2012. podnijela nadležnom sudu žalbu (klasa: UP/I 030-02/08-01/041, urbroj: 580-07/26-12-094) na presudu Prekršajnog suda u Zagrebu.

Dana 22. svibnja 2012. Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske u predmetu Broj: GŽ-1955/12 donio je rješenje kojim je u povodu žalbe Agencije ukinuo pobijanu presudu i dostavio predmet prvostupanjskom sudu na ponovnu odluku.

Predmetno rješenje Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske obrazložio je na način kako je utvrdio da je prvostupanjski sud pogriješio kada je kao stvarno nenadležan sud donio odluku u meritumu, primijenivši pri tome načelo primjene blažeg propisa. Naime, ZZTN koji je dana 1. listopada 2010. godine stupio na snagu, člankom 78. stavio je van snage ZZTN iz 2003., a u članku 6. za provedbu ZZTN-a propisao je nadležnost Agencije.

Temeljem rješenja Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske, Prekršajni sud u Zagrebu donio je 20. kolovoza 2012. rješenje Broj: 35.PpG-2492/10 kojim se proglašava stvarno nenadležnim za vođenje prekršajnog postupka povodom optužnog prijedloga Agencije u konkretnom slučaju te da će po pravomoćnosti tog rješenja predmet ustupiti Agenciji kao stvarno nadležnom tijelu za vođenje postupka.

Predmetno rješenje Prekršajni sud u Zagrebu obrazložio je na način da je u tijeku prekršajnog postupka Prekršajni sud u Zagrebu utvrdio da više nije stvarno nadležan za rješavanje po predmetnom optužnom prijedlogu. Iako je predmetni optužni prijedlog podnesen u vrijeme kada je za provedbu ZZTN-a iz 2003. bio nadležan Prekršajni sud u Zagrebu, temeljem odredbe članka 6. ZZTN, a koji je stupio na snagu dana 1. listopada 2010. za provedbu ZZTN-a, nadležna je Agencija.

Dana 11. ožujka 2013. Agencija je zaprimila dopis Prekršajnog suda u Zagrebu, Broj: 35.PpG-5323/12 od 7. ožujka 2013. kojim je obavijestio Agenciju da su rješenja pod Brojem: 35.PpG-5323/10 od 20. kolovoza 2012. i ispravak rješenja od 21. studenoga 2012. postala pravomoćna 20. veljače 2013.

Dana 14. ožujka 2013. Agencija je zaprimila spis od Prekršajnog suda u Zagrebu na nadležno postupanje.

4. Primjena ZZTN-a kao blažeg zakona u odnosu na ZZTN iz 2003.

Primjena odredbi ZZTN-a i podzakonskih akata ZZTN-a u svezi izricanja upravno-kaznene mjere predstavljaju primjenu blažeg zakona u odnosu na primjenu ZZTN-a iz 2003. radi narušavanja tržišnog natjecanja.

Naime, odredbom članka 61. stavka 1. točke 2. i stavka 2. ZZTN-a iz 2003. propisano je da će se novčanom kaznom u iznosu do najviše 10% vrijednosti ukupnoga godišnjeg prihoda poduzetnika u obračunskoj godini koja je prethodila godini u kojoj je prekršaj počinjen, kazniti poduzetnik pravna ili fizička osoba ako zlorabiti vladajući položaj na način opisan u članku 16. ZZTN-a iz 2003. U članku 61. stavku 1. točki 2. i stavku 2. ZZTN-a iz 2003. propisano je da će se za prekršaj iz stavka 1. tog članka kazniti i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 50.000,00 do 200.000,00 kuna. ZZTN iz 2003. nije imao provedbeni propis koji bi detaljnije uređivao navedenu odredbu.

Dok ZZTN propisuje da sukladno odredbi članka 61. točki 2. ZZTN-a, poduzetnika koji zlorabiti vladajući položaj na mjerodavnom tržištu, na način opisan odredbom članka 13. ZZTN-a, Agencija će kazniti upravno-kaznenom mjerom do najviše 10% vrijednosti ukupnoga prihoda koji je poduzetnik ostvario u posljednjoj godini za koju postoje zaključena godišnja financijska izvješća.

Međutim, sukladno članku 5. stavku 2. Uredbe o kriterijima za izricanje upravno-kaznene mjere («Narodne novine», broj: 129/10, dalje: Uredba) koja je kao provedbeni propis donesena temeljem odredbi ZZTN-a, izračun prihoda ostvarenog od obavljanja djelatnosti na mjerodavnom tržištu na kojem je utvrđena povreda ZZTN-a temelji se na podacima o vrijednosti prodaje robe i/ili usluga tijekom posljednje poslovne godine u kojoj je poduzetnik povrijedio ZZTN, odnosno posljednje godine za koju postoje zaključena financijska izvješća.

Sukladno članku 2. točki c) Uredbe, prihod je vrijednost prodaje robe i/ili usluga koji je poduzetnik ostvario isključivo od obavljanja djelatnosti na mjerodavnom tržištu na kojem je Agencija utvrdila povredu Zakona, a u koji nije uključen porez na dodanu vrijednost niti drugi porezi izravno vezani uz prodaju.

Naime, Uredbom je predviđeno da se prihod poduzetnika na osnovu kojeg se izračunava osnovni iznos upravno-kaznene mjere odnosi samo na prihode od obavljanja djelatnosti na mjerodavnom tržištu na kojem je Agencija utvrdila povredu, dok je ZZTN iz 2003. u obzir uzimao ukupne godišnje prihode poduzetnika u obračunskoj godini koja je prethodila godini u kojoj je prekršaj počinjen.

Primjenom odredbi ZZTN iz 2003., odnosno odredbe članka 61. stavka 1. točke 2. ZZTN-a iz 2003. kojom je propisano da će se novčanom kaznom kazniti poduzetnik u iznosu do najviše 10% vrijednosti ukupnoga godišnjeg prihoda poduzetnika u obračunskoj godini koja je prethodila godini u kojoj je prekršaj počinjen, uzimao bi se u obzir ukupni godišnji prihod poduzetnika HDS za 2005. godinu (godina koja je prethodila godini u kojoj je prekršaj počinjen), a koji iznosi (...) kuna.

Međutim, primjenom ZZTN i Uredbe (članak 5. stavak 2.), izračun prihoda ostvarenog od obavljanja djelatnosti na mjerodavnom tržištu na kojem je utvrđena povreda ZZTN-a temelji se na podacima o vrijednosti prodaje robe i/ili usluga tijekom posljednje poslovne godine u kojoj je poduzetnik povrijedio ZZTN, odnosno posljednje godine za koju postoje zaključena financijska izvješća. Dakle, primjenom ZZTN-a i Uredbe, prihod HDS-a koji je ostvaren od mjerodavne djelatnosti u 2008. godini (kao posljednje godine za koju postoje zaključena financijska izvješća HDS-a) iznosi (...) kune.

Iz navedenog je razvidno kako je primjena ZZTN-a i Uredbe (izračun prihoda ostvarenog od obavljanja djelatnosti na mjerodavnom tržištu na kojem je utvrđena povreda ZZTN-a temelji se na podacima o vrijednosti prodaje robe i/ili usluga tijekom posljednje poslovne godine u kojoj je poduzetnik povrijedio ZZTN, odnosno posljednje godine za koju postoje zaključena financijska izvješća) primjena blažeg zakona u odnosu na odredbe ZZTN iz 2003. (kojim je propisano da će se novčanom kaznom kazniti poduzetnik u iznosu do najviše 10% vrijednosti ukupnoga godišnjeg prihoda poduzetnika u obračunskoj godini koja je prethodila godini u kojoj je prekršaj počinjen).

Navedeno potvrđuje i praksa prekršajnih sudova u primjeni odredaba ZZTN iz 2003. u prekršajni postupcima radi povrede ZZTN iz 2003. koji su pri određivanju kazne za prekršaj primjenjivali odredbu članka 61. stavka 1. točke 2. ZZTN-a iz 2003. kojim je propisano da će se novčanom kaznom kazniti poduzetnik u iznosu do najviše 10% vrijednosti ukupnoga godišnjeg prihoda poduzetnika u obračunskoj godini koja je prethodila godini u kojoj je prekršaj počinjen.

Razlika u navedenim odredbama ZZTN-a iz 2003. i ZZTN-a sadržana je i u činjenici da je ZZTN iz 2003. u članku 61. stavku 2. propisivao odgovornost te kažnjavanje i odgovorne osobe u pravnoj osobi zbog povrede ZZTN-a iz 2003., dok ZZTN ne sadrži odredbe o kažnjavanju odgovornih osoba u pravnim osobama za koje je utvrđeno da su povrijedile ZZTN. S obzirom na to da ZZTN ne predviđa mogućnost kažnjavanja odgovornih osoba,

Agencija je pokrenula postupak samo protiv poduzetnika HDS, a ne i protiv odgovornih osoba tog poduzetnika.

Slijedom navedenog proizlazi kako je ZZTN blaži zakon u odnosu na odgovorne osobe poduzetnika (ZZTN ne predviđa odgovornost odgovorne osobe u pravnoj osobi zbog povrede ZZTN) i u odnosu na samog poduzetnika (izračun prihoda ostvarenog od obavljanja djelatnosti na mjerodavnom tržištu na kojem je utvrđena povreda ZZTN-a temelji se na podacima o vrijednosti prodaje robe i/ili usluga tijekom posljednje poslovne godine u kojoj je poduzetnik povrijedio ZZTN, odnosno posljednje godine za koju postoje zaključena financijska izvješća, a ne na iznosu do najviše 10% vrijednosti ukupnoga godišnjeg prihoda poduzetnika u obračunskoj godini koja je prethodila godini u kojoj je prekršaj počinjen).

Drugim riječima, izračun visine kazne u smislu ZZTN-a je prihod od mjerodavne djelatnosti, a ne ukupan prihod kao u smislu ZZTN-a iz 2003., koji je, u pravilu, veći i nepovoljniji za poduzetnika, stranku kao temelj izračuna.

5. Zaključak o pokretanju postupka utvrđivanja uvjeta za izricanje upravno-kaznene mjere poduzetniku HDS zbog povrede zakona narušavanjem tržišnog natjecanja zlouporabom vladajućeg položaja i Obavijest o utvrđenom činjeničnom stanju

Vijeće je na temelju članka 30. stavka 1. točke 2. i članka 31. ZZTN-a, na 141. sjednici, održanoj 13. lipnja 2013., donijelo odluku o donošenju zaključka o pokretanju postupka utvrđivanja uvjeta za izricanje upravno-kaznene mjere poduzetniku HDS zbog narušavanja tržišnog natjecanja zlouporabom vladajućeg položaja, a kako je to utvrđeno pravomoćnim Rješenjem.

Zaključkom o pokretanju postupka zatraženi su od HDS-a, među ostalim, podaci o prihodu (bez PDV-a i drugih poreza) od prikupljanja naknada za reproduciranje autorskog djela za privatno ili drugo vlastito korištenje u Republici Hrvatskoj za razdoblje od 2005. do 2009. godine, iskazanih zasebno za svaku pojedinu godinu te preslike godišnjih financijskih izvješća za razdoblje od 2005. do 2009. godine te za 2012. godinu. Podaci za to vremensko razdoblje traženi su iz razloga što je Rješenjem utvrđeno vremensko razdoblje povrede od 1. siječnja 2006. do dana donošenja rješenja, odnosno 3. studenoga 2009.

U tom smislu, traženi podaci i dokumentacija odnose se na cjelokupno vrijeme povrede. Nadalje, kako je ranije navedeno, sukladno članku 5. stavku 2. Uredbe, izračun prihoda ostvarenog od obavljanja djelatnosti na mjerodavnom tržištu na kojem je utvrđena povreda ZZTN-a temelji se na podacima o vrijednosti prodaje robe i/ili usluga tijekom posljednje poslovne godine u kojoj je poduzetnik povrijedio ZZTN, odnosno posljednje godine za koju postoje zaključena financijska izvješća. S obzirom na to da se poslovna godina u smislu sastavljanja godišnjih financijskih izvješća, a sukladno članku 15. stavku 8. Zakona o računovodstvu («Narodne novine», broj 109/07, 54/13), može razlikovati od kalendarske godine i s obzirom na to da je trajanja povrede u konkretnom slučaju bilo krajem 2009. godine, Agencija je zatražila podatke za 2009. zbog mogućnosti da posljednja poslovna godina nije odgovarala kalendarskoj.

Člankom 64. ZZTN-a i Uredbom uređeni su kriteriji koje je Agencija dužna uzimati u obzir u postupku utvrđivanja uvjeta za izricanje upravno-kaznenih mjera i pri izricanju upravno-kaznenih mjera poduzetnicima koji su povrijedili odredbe članaka 61. do 63. ZZTN-a.

Sukladno odredbi članka 16. stavka 2. točke 3. ZZTN-a iz 2003., koji sadržajno odgovara odredbi članka 13. točki 3. ZZTN-a, zabranjena je svaka zlouporaba vladajućeg položaja jednog ili više poduzetnika na mjerodavnom tržištu, a osobito primjena nejednakih uvjeta na istovrsne poslove s drugim poduzetnicima, čime ih se dovodi u nepovoljniji položaj u odnosu na konkurenciju. Agencija je kao vrijeme trajanja povrede zakon utvrdila vremensko

razdoblje od 1. siječnja 2006. do 3. studenoga 2009., dok je kao mjesto činjenja utvrđen Grad Zagreb.

Sukladno odredbi članka 61. točki 2. ZZTN-a poduzetnika koji zlouporabi vladajući položaj na mjerodavnom tržištu, na način opisan odredbom članka 13. ZZTN-a, Agencija će kazniti upravno-kaznenom mjerom do najviše 10% vrijednosti ukupnoga prihoda koji je poduzetnik ostvario u posljednjoj godini za koju postoje zaključena godišnja financijska izvješća.

Navedena odredba je odgovarajuća odredbi članka 61. stavka 1. točke 2. ZZTN-a iz 2003. kojom je propisano da će se novčanom kaznom u iznosu do najviše 10% vrijednosti ukupnoga godišnjeg prihoda poduzetnika, obračunske godine koja je prethodila godini u kojoj je prekršaj počinjen, kazniti za prekršaj poduzetnik pravna ili fizička osoba koja zlouporabi vladajući položaj na mjerodavnom tržištu, u smislu članka 16. ZZTN-a iz 2003. Članak 16. ZZTN-a iz 2003. sadržajno odgovara članku 13. ZZTN-a.

Agencija je u smislu članka 52. stavka 1. ZZTN-a poduzetniku HDS dostavila i Obavijest o utvrđenom činjeničnom stanju u ovom predmetu te sukladno članku 52. stavku 2. ZZTN-a poziv na glavnu raspravu.

6. Pisana obrana HDS-a

Agencija je 17. srpnja 2013. od HDS-a zaprimila pisanu obranu i dokumentaciju zatraženu zaključkom o pokretanju postupka od 13. lipnja 2013.

U svojoj pisanoj obrani HDS u bitnome navodi sljedeće:

HDS negira postojanje pravne osnove za vođenje postupka te predlaže obustavu postupka iz razloga što smatra da ne postoji zakonska osnova da Agencija postupak koji je pokrenula i okončala primjenom ZZTN iz 2003. pokreće i sankcionira na način propisan odredbama ZZTN-a. HDS navodi kako je pravno apsolutno neutemeljeno da Agencija odluku prekršajnog suda koristi kao pravni temelj za pokretanje postupka utvrđivanja uvjeta za izricanje upravno-kaznene mjere. U tom smislu, HDS navodi kako i Visoki prekršajni sud RH u svom rješenju GŽ-1955/ 2 navodi:

«Tužitelj je pravodobno podnio žalbu zbog povrede odredaba materijalno prekršajnog prava, navodeći kako je vrijeme počinjenja prekršaja utvrđeno za vrijeme važenja ranijeg zakona iz 2003. godine kojeg je trebalo primijeniti u ovom predmetu, a ne Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja iz 2009. godine.»

Prema daljnjim navodima HDS-a, i sama Agencija u svojoj žalbi smatra da za vođenje postupka protiv poduzetnika HDS ne može biti primjenjivan zakon koji je stupio na snagu i koji se primjenjuje od 1. listopada 2010. godine, već isključivo ZZTN iz 2003.

Također, HDS navodi kako je tražene podatke za 2005. i 2006. godinu ne može dostaviti jer za te godine nisu uopće ostvareni prihodi po osnovi predmetne naknade. Knjigovodstvo za udruge u bitnome se razlikuje od knjigovodstva za trgovačka društva. HDS sukladno Uredbi o računovodstvu neprofitnih organizacija («Narodne novine», broj 10/08), evidentira i iskazuje u knjigama kao prihod isključivo iznos koji se izdvaja za kulturne aktivnosti društva. HDS izdvaja, evidentira i iskazuje u prihodima 30% priljeva koje namjenski troši za kulturne aktivnosti društva pretežno nekomercijalne djelatnosti. Najveći dio naknada HDS prikupi s osnova privatnog kopiranja, isplaćuje se drugim udrugama te se također ne knjiži niti se može knjižiti kao prihod HDS-a, već se eventualno iskazuje u knjigama tih drugih udruga. HDS zaključuje kako je prilikom izricanja kazne potrebno poći od prihoda kako ga vodi knjigovodstvo neprofitnih organizacija.

Kao olakotne okolnosti HDS navodi da je odmah po donošenju rješenja započeo s primjenom jednakih uvjeta kod obračuna naknada na način da je obveznicima plaćanja naknade istu počeo obračunavati na apsolutno jednaki način i primjenom jednakih uvjeta čime je ispunio naloge iz Rješenja. HDS je uz to samoinicijativno svim poduzetnicima obveznicima plaćanje naknade koji su do donošenja Rješenja već izvršili plaćanja temeljem ispostavljenih računa izvršio povrat svih preplaćenih iznosa odnosno iznosa razlike između računa bez uračunatog maksimalnog popusta i sa uračunatim maksimalnim popustom. Što je dokazao dostavom dokumentacije od 24. travnja 2010.

HDS nadalje navodi kako povredu nije učinio s namjerom budući da je postupao sukladno odredbama propisa o autorskom pravu i drugim srodnim pravima. Prilikom uvođenja sustava predmetnih naknada HDS je imao namjeru uvesti što veći broj popusta za što veći broj korisnika. Po pokretanju postupka HDS je poduzetnicima koji su odbijali plaćati naknadu ponudio uvjete s maksimalnim popustima.

7. Glavna rasprava

Kako bi se stranci dala mogućnost za davanje obrane, te u svrhu izvođenja dokaza radi utvrđivanja postojanja uvjeta za izricanje upravno kaznene mjere, te utvrđivanja olakotnih i otegotnih okolnosti kao kriterija za određivanje visine upravno kaznene mjere propisane odredbama ZZTN-a, Agencija je temeljem članka 52. stavka 2. i stavka 7. ZZTN-a, 9. rujna 2013. održala glavnu raspravu na kojoj je saslušan HDS.

Na samoj raspravi HDS je dodatno pojasnio kako pojam priljeva iz dostavljenog očitovanja od 5. srpnja 2013. predstavlja ukupna sredstva pristigla na žiro račun HDS-a od obavljanja predmetnih djelatnosti, dok prihod predstavlja knjigovodstvenu odnosno ekonomsku kategoriju sukladno računovodstvenim propisima za neprofitne organizacije.

Također, HDS je izjavio kako nije imao ni volju niti namjeru zloupotrijebiti položaj, odnosno da je sve što je utvrđeno u postupku pred Agencijom u svezi zlouporabe vladajućeg položaja, bila posljedica činjenice da se uvodi potpuno novi sustav u našem zakonodavstvu te da ga je trebalo implementirati. Nadalje je izjavio da je postojao izrazito negativan stav prema uvođenju tog novog sustava i da je zbog toga HDS u cijelosti provodio proceduru u skladu sa zakonom na način da ništa nije činio bez prethodne suglasnosti ostalih zainteresiranih strana i Hrvatske gospodarske komore (dalje: HGK). HDS je istaknuo kako je imao najbolju namjeru da maksimalno omogući što veći broj popusta po različitim kriterijima te da se ne smatra krivim jer nije bilo umišljaja da bilo koga ošteti.

Prijedlog HDS-a radi izvođenja dokaza saslušanja predstavnika HGK, rješenjem je odbijen. Ovo iz razloga što se u predmetu klase: UP/I 030-02/2008-01/41, koji je okončan donošenjem Rješenja, nalazi očitovanje HGK na navedenu okolnost, odnosno postojanja sporazuma.

8. Utvrđivanje visine upravno-kaznene mjere

Sukladno odredbi članka 61. točki 2. ZZTN-a, kojoj je sadržajno odgovarajući članak 61. stavak 1. točka 2. ZZTN-a iz 2003, upravno-kaznenom mjerom u iznosu do najviše 10% vrijednosti ukupnoga prihoda koji je poduzetnik ostvario u posljednjoj godini za koju postoje zaključena godišnja financijska izvješća, kaznit će se poduzetnik koji zlouporabi vladajući položaj na način opisan odredbom članka 13. ZZTN iz 2009.

Cilj upravno-kaznenih mjera, sukladno članku 60. ZZTN-a, osiguravanje je učinkovitog tržišnog natjecanja, kažnjavanje počinitelja povreda ZZTN-a, otklanjanje štetnih posljedica takvih povreda i odvraćanje drugih poduzetnika od kršenja odredaba ZZTN-a.

Prema članku 64. stavku 2. ZZTN-a, pri izricanju upravno kaznene mjere, Agencija uzima u obzir sve olakotne i otegotne okolnosti kao što su težina povrede, vrijeme trajanja povrede i posljedice te povrede za druge poduzetnike na tržištu i potrošače.

Pri tome se primjenjuje dvostupanjska metodologija izračuna upravno-kaznene mjere na način da se utvrđuje osnovni iznos upravno kaznene mjere za poduzetnika, a zatim se tako utvrđeni iznos smanjuje ili povećava ovisno o utvrđenim olakotnim i/ili otegotnim okolnostima.

Člankom 64. stavkom 4. ZZTN-a propisane su okolnosti koje Agencija osobito cijeni olakotnima, a stavkom 7. istog članka predviđeno je kako Agencija može dodatno smanjiti iznos upravno-kaznene mjere poduzetniku koji se nalazi u teškoj financijskoj situaciji i koji je povrijedio odredbe ZZTN-a, ako on podnese Agenciji relevantne dokaze da bi izricanje upravno-kaznene mjere u iznosu kako je to propisano ZZTN-om nepovratno ugrozilo njegovu ekonomsku održivost i dovelo do potpunog gubitka vrijednosti njegove imovine. U takvom slučaju, sukladno stavku 8. istog članka, kao i u drugim slučajevima u kojima je utvrđeno da narušavanje tržišnog natjecanja nije bilo značajno, odnosno da nije imalo negativan učinak na tržištu, Agencija može poduzetniku izreći simboličnu upravno-kaznenu mjeru, pri čemu razloge za takvu odluku mora posebno obrazložiti.

U članku 1. stavku 1. Uredbe, propisano je da se Uredbom uređuju kriteriji koje je Agencija dužna uzimati u obzir u postupku utvrđivanja uvjeta za izricanje upravno-kaznenih mjera i pri izricanju upravno-kaznenih mjera poduzetnicima koji su povrijedili odredbe članka 61. do 63. ZZTN-a.

Temeljem navedenog, Agencija je za potrebe određivanja upravno-kaznene mjere, utvrđivala činjenice koje se odnose na prihode HDS-a. Sukladno članku 5. stavku 2. Uredbe, Agencija će u pravilu izračun prihoda ostvarenog od obavljanja djelatnosti na mjerodavnom tržištu na kojem je utvrđena povreda Zakona, u smislu stavka 1. ovoga članka, temeljiti na podacima o vrijednosti prodaje robe i/ili usluga tijekom posljednje poslovne godine u kojoj je poduzetnik povrijedio Zakon, odnosno posljednje godine za koju postoje zaključena financijska izvješća. U vrijednost prodaje robe i/ili usluga Agencija neće uračunavati porez na dodanu vrijednost, kao niti druge poreze izravno vezane uz prodaju.

Člankom 5. stavkom 1. Uredbe, propisano je kako se prihod utvrđen člankom 2. točkom c) Uredbe, smatra prihodom iz članka 4. Uredbe.

Sukladno članku 2. točki c) Uredbe, prihod je vrijednost prodaje robe i/ili usluga koji je poduzetnik ostvario isključivo od obavljanja djelatnosti na mjerodavnom tržištu na kojem je Agencija utvrdila povredu Zakona, a u koji nije uključen porez na dodanu vrijednost niti drugi porezi izravno vezani uz prodaju.

Slijedom navedenog, zaključkom o pokretanju postupka zatraženi su od HDS-a, među ostalim, podaci o prihodu (bez PDV-a i drugih poreza) od prikupljanja naknada za reproduciranje autorskog djela za privatno ili drugo vlastito korištenje u Republici Hrvatskoj za razdoblje od 2005. do 2009. godine, iskazanih zasebno za svaku pojedinu godinu te preslike godišnjih financijskih izvješća za razdoblje od 2005. do 2009. godine te za 2012. godinu. Podaci za to vremensko razdoblje traženi su iz razloga što je Rješenjem utvrđeno vremensko razdoblje povrede od 1. siječnja 2006. do dana donošenja Rješenja, odnosno 3. studenoga 2009.

U tom smislu, traženi podaci i dokumentacija odnose se na cjelokupno vrijeme povrede. Nadalje kako je ranije navedeno, sukladno članku 5. stavku 2. Uredbe, relevantni prihod temelji se na podacima o vrijednosti prodaje robe i/ili usluga tijekom posljednje poslovne godine u kojoj je poduzetnik povrijedio Zakon, odnosno posljednje godine za koju postoje zaključena financijska izvješća. S obzirom na to da se poslovna godina u smislu sastavljanja

godišnjih financijskih izvješća, a sukladno članku 15. stavku 8. Zakona o računovodstvu («Narodne novine», broj 109/07, 54/13), može razlikovati od kalendarske godine i s obzirom na to da je trajanja povrede u konkretnom slučaju bilo krajem 2009. godine, Agencija je zatražila i podatke za 2009. godinu zbog mogućnosti da poslovna godina nije odgovarala kalendarskoj.

Međutim, na temelju dostavljene dokumentacije i očitovanja HDS-a utvrđeno je kako je u konkretnom slučaju HDS-a, za potrebe financijskog izvještavanja mjerodavna Uredba o računovodstvu neprofitnih organizacija («Narodne novine», broj 10/08). Člankom 7. Uredbe o računovodstvu neprofitnih organizacija propisano je kako se poslovne knjige vode za poslovnu godinu, koja je jednaka kalendarskoj godini, a člankom 66. stavkom 2. Uredbe o računovodstvu neprofitnih organizacija propisano je kako se bilanca, račun prihoda i rashoda i bilješke uz financijske izvještaje sastavljaju za poslovnu godinu koja je izjednačena s kalendarskom godinom. Člankom 74. Uredbe o računovodstvu neprofitnih organizacija propisano je kako se financijski izvještaji propisani tom Uredbom sastavljaju za izvještajna razdoblja od 1. siječnja 2008. godine.

Slijedom navedenog, utvrđena je 2008. godina, u smislu članka 5. stavka 2. Uredbe, kao posljednja godina za koju postoji zaključeno financijsko izvješće i u kojoj je poduzetnik povrijedio Zakon.

Temeljem traženja Agencije iz zaključka o pokretanju ovog postupka, HDS podneskom od 5. srpnja 2013., dostavio je Agenciji podatke o prihodu (bez PDV-a i drugih poreza) od prikupljanja naknada za reproduciranje autorskog djela za privatno ili drugo vlastito korištenje u Republici Hrvatskoj za razdoblje od 2007. do 2009. godine, iskazanih zasebno za svaku pojedinu godinu te preslike godišnjih financijskih izvješća za razdoblje od 2005. do 2009. godine te za 2012. godinu.

U odnosu na dostavljene podatke o prihodima, HDS je u bitnome naveo kako se knjigovodstvo neprofitnih organizacija razlikuje od knjigovodstva trgovačkih društava. Također, naveo je kako sukladno Uredbi o računovodstvu neprofitnih organizacija evidentira i iskazuje u knjigama kao prihod isključivo iznos koji se izdvaja za kulturne aktivnosti društva. Tako, upravo od predmetnih naknada za privatno kopiranje HDS izdvaja, evidentira i iskazuje u prihodima 30% priljeva koje namjenski troši za kulturne aktivnosti društva pretežno nekomercijalne naravi sukladno definiciji iz članka 167. stavka 3. Zakona o autorskom pravu i srodnim pravima.

Nadalje, HDS je naveo kako najveći dio naknada koji prikupi s osnova privatnog kopiranja, isplaćuje se drugim udrugama (HUZIP, DHFR, ZAPRAF, ZANA) te se ne knjiži niti može knjižiti kao prihod HDS-a već se iskazuje eventualno u knjigama tih drugih udruga.

HDS konačno navodi kako prilikom ocjene prihoda treba poći od prihoda kako ga vodi knjigovodstvo neprofitnih organizacija.

HDS je u tom podnesku od 5. srpnja 2013. dostavio podatke o priljevu i prihodu po osnovi naknade za privatno kopiranje razvrstan prema licenciranim udrugama te evidentiran i iskazan u poslovnim knjigama HDS-a.

S obzirom na to da dostavljeni podaci o prihodima nisu bili jasni na način koji od dostavljenih podataka predstavljaju podatke o prihodu koje je poduzetnik obvezan dostaviti Agenciji, sukladno članku 5. stavku 4. Uredbe, Agencija je na održanoj glavnoj raspravi, među ostalim, upitala HDS koji iznos dostavljen u podnesku od 5. srpnja 2013. predstavlja prihod HDS-a od mjerodavne djelatnosti pri čemu se HDS očitovao kako je riječ o izdvajanju od 30% od predmetne djelatnosti sukladno Zakonu o autorskom pravu i srodnim pravima te da prihod

naveden u podnesku od 5. srpnja 2013. godine predstavlja knjigovodstvenu kategoriju sukladno računovodstvenim propisima za neprofitne organizacije.

Nadalje, podneskom od 13. rujna 2013., HDS je dostavio dodatno pojašnjenje ranije dostavljenih podataka, te je dostavio podatke o prihodu HDS-a od mjerodavne djelatnosti. Istovremeno, HDS je predložio da se u konkretnom slučaju uzmu u obzir prihodi poduzetnika od predmetne djelatnosti sukladno zakonskim odredbama koje reguliraju knjigovodstvo neprofitnih organizacija, a sukladno kojima je prihod isključivo onaj prihod koji ostvaruje HDS od naknada koje prikuplja u svoje ime i za svoj račun, a što čine podaci dostavljeni u tablici 1. podneska od 13. rujna 2013.

Agencija je u konkretnom slučaju smatrala primjerenim podatke o prihodu HDS-a, koje je HDS dostavio s očitovanjem da je riječ o prihodima koji su ostvareni od mjerodavne djelatnosti i koji su evidentirani u poslovnim knjigama HDS-a sukladno propisima o računovodstvu neprofitnih organizacija, uzeti kao relevantne.

Slijedom navedenog, prihod HDS-a koji je ostvaren od mjerodavne djelatnosti u 2008. godini iznosi (...) kune.

Nadalje, sukladno članku 4. stavku 1. Uredbe, osnovni iznos upravno-kaznene mjere Agencija izračunava određujući primjerenu visinu postotka od prihoda poduzetnika, a visina postotka ovisi o težini povrede Zakona, te dobiveni iznos množi s brojem godina trajanja povrede.

Člankom 4. stavkom 4. Uredbe propisano je kako, pri utvrđivanju broja godina trajanja povrede iz stavka 1. ovoga članka, razdoblja kraća od 6 mjeseci Agencija će smatrati razdobljem od pola godine, a razdoblja dulja od 6 mjeseci, ali kraća od jedne godine, Agencija će smatrati punom godinom povrede Zakona.

S obzirom na to da je vremensko razdoblje povrede utvrđeno od 1. siječnja 2006. do dana donošenja rješenja, odnosno 3. studenoga 2009. proizlazi kako se povreda odnosila na punu 2006., 2007. i 2008. godinu. U odnosu na razdoblje 2009. godine, povreda se odnosila na razdoblje dulje od 6 mjeseci, ali kraće od jedne godine te se i 2009. godina smatra punom godinom povrede Zakona.

Slijedom navedenog, vremensko razdoblje povrede iznosi **4 godine**.

Nadalje, temeljem članka 4. stavka 2. Uredbe Agencija je obvezna u svakom postupku utvrđivanja uvjeta za izricanje upravno-kaznene mjere utvrditi težinu povrede ZZTN-a, uzimajući u obzir sve bitne činjenice i okolnosti pojedinog slučaja. U pravilu, postotak od prihoda iz članka 4. stavka 1. Uredbe koji se uzima u izračun osnovnog iznosa, Agencija utvrđuje u visini do najviše 30% prihoda poduzetnika. Navedeno je propisano člankom 4. stavkom 3. Uredbe.

Člankom 6. stavkom 2. Uredbe propisano je da Agencija, u smislu članka 4. stavka 3. te Uredbe, u svakom pojedinačnom slučaju utvrđuje treba li postotak od prihoda biti određen u gornjem ili donjem dijelu raspona. Pri tome je Agencija obvezna uzimati u obzir niz čimbenika, kao što su primjerice, vrsta povrede ZZTN-a, tržišni udjel poduzetnika-sudionika povrede ZZTN-a, zemljopisno područje na kojem povreda ZZTN-a ima ili može imati učinak, te je li povreda ZZTN-a u praksi izvršena ili je samo ostavljena otvorena mogućnost za izvršenje povrede.

Agencija je u smislu članka 4. stavka 3. Uredbe, postotak od prihoda koji se uzima u izračun osnovnog iznosa upravno-kaznene mjere utvrdila u visini od (...) % od prihoda poduzetnika od mjerodavne djelatnosti što iznosi (...) kuna ((...)% od (...) kuna).

Iznos od (...) % Agencija je odredila kako primjerenu visinu postotka od prihoda poduzetnika, uzimajući u obzir težinu povrede, trajanje povrede, postupanje poduzetnika za vrijeme trajanja i nakon postupka utvrđivanja narušavanja tržišnog natjecanja te u postupku povodom utvrđivanja uvjeta za izricanje upravno-kaznene mjere, a kako je Agencija navela u obrazloženju ovog rješenja i Rješenja. Pri utvrđivanju osnovnog iznosa Agencija je uzela u obzir vremenski period odnosno trajanje povrede te činjenicu da HDS u postupku prikupljanja naknada za reproduciranje autorskog djela za privatno ili drugo vlastito korištenje u Republici Hrvatskoj, nije postupao s posebnom odgovornosti radi očuvanja učinkovitog tržišnog natjecanja, a koje se zahtjeva od poduzetnika u vladajućem položaju. Takav poduzetnik ima posebnu odgovornost da njegovo ponašanje nema za posljedicu slabljenje razine tržišnog natjecanja koja postoji na tržištu. Ovo iz razloga što poduzetnik u vladajućem položaju može u značajnoj mjeri utjecati na razinu i razvoj učinkovitog tržišnog natjecanja na mjerodavnom tržištu.

Nadalje, sukladno članku 4. stavku 1. Uredbe, osnovni iznos upravno-kaznene mjere Agencija izračunava određujući primjerenu visinu postotka od prihoda poduzetnika, a visina postotka ovisi o težini povrede Zakona, te dobiveni iznos množi s brojem godina trajanja povrede. Slijedom navedenog, iznos od (...) kune pomnožen s 4 (godine) iznosi (...) kuna što predstavlja osnovni iznos upravno-kaznene mjere.

Nadalje, sukladno članku 4. stavku 5. Uredbe, izračunati osnovni iznos upravno-kaznene mjere, Agencija će izreći u iznosu koji je višekratnik iznosa od 1.000,00 kuna. Slijedom navedenog, osnovni iznos upravno-kaznene mjere iznosi (...) kuna.

Nakon što utvrdi osnovni iznos upravno-kaznene mjere za svakog poduzetnika, Agencija tako utvrđeni iznos može smanjiti ili povećati, ukoliko utvrdi postojanje olakotnih i/ili otegotnih okolnosti. u smislu članka 8. i 9. Uredbe.

U odnosu na olakotne okolnosti, Agencija je uzela u obzir činjenicu da je poduzetnik HDS, samoinicijativno svim poduzetnicima obveznicima plaćanja naknade temeljem ispostavljenih računa izvršio povrat svih preplaćenih iznosa, odnosno iznosa razlike između računa bez uračunatog maksimalnog popusta i sa uračunatim maksimalnim popustom. Agencija je uzela u obzir činjenicu da do donošenja ovog rješenja nije zaprimila podneske protiv postupanja HDS-a.

Agencija je prihvatila navod poduzetnika HDS kako je postupio po Rješenju o čemu je i dostavio dokaz, a što je Agencija potvrdila svojim očitovanjem (klasa: UP/I-030-02/2008-01/41, urbroj: 580-05-10-26-90 od 15. travnja 2010.). Međutim, Agencija nije navedeno cijenila kako olakotnu okolnost, budući da je riječ o ispunjavanju naloga iz Rješenja kojim je utvrđena zlouporaba vladajućeg položaja.

Agencija nije utvrdila postojanje otegotnih okolnosti zbog kojih bi trebalo povećati osnovni iznos upravno-kaznene mjere.

Stoga je Agencija osnovni iznos od (...) kuna umanjila na iznos od (...) kuna.

Nadalje, sukladno članku 11. Uredbe o upravno-kaznenim mjerama, najviši iznos upravno-kaznene mjere koji Agencija može izreći poduzetniku zbog povrede Zakona, uzimajući u obzir sve kriterije propisane ovom Uredbom, ne može niti u kojem slučaju premašiti iznos od 10% vrijednosti ukupnog prihoda koji je poduzetnik ostvario od svih djelatnosti za koje je registriran u posljednjoj godini za koju postoje zaključena godišnja financijska izvješća u smislu članka 64. stavka 1. Zakona.

U konkretnom slučaju posljednja godina za koju postoje zaključena godišnja financijska izvješća je 2012. godina. Zaključkom o pokretanju postupka od 13. lipnja 2013. godine zatražene su od HDS-a, preslike godišnjih financijskih izvješća za 2012. godinu.

Kao prilog podnesku od 5. srpnja 2013., HDS je dostavio tražene preslike. Iz uvida u presliku Izvještaja o prihodima i rashodima neprofitnih organizacija za razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 2012. koje se odnosi na HDS kao obveznika, proizlazi da je u navedenom razdoblju HDS ostvario ukupne prihode u iznosu od (...) kuna.

10% vrijednosti ukupnog prihoda koji je HDS ostvario od svih djelatnosti za koje je registriran u 2012., kao posljednjoj godini za koju postoje zaključena godišnja financijska izvješća, odnosno 10% od (...) kuna, iznosi (...) kuna.

Slijedom navedenog, proizlazi kako obračunati iznos od 102.000,00 kuna ne premašuje iznos od 10% vrijednosti ukupnog prihoda koji je HDS ostvario od svih djelatnosti u 2012. kao posljednjoj godini za koju postoje zaključena godišnja financijska izvješća.

Slijedom navedenog, Agencija je upravno-kaznene mjere poduzetniku HDS utvrdila u iznosu od 102.000,00 kuna.

9. Odluka Vijeća za zaštitu tržišnog natjecanja

Temeljem članka 30. točke 2., članka 31. i članka 52. stavka 5. u svezi članka 61. točke 2. ZZTN-a, Vijeće je donijelo odluku da se poduzetniku HDS izrekne upravno-kaznena mjera u iznosu od 102.000,00 kuna (slovima: stodvjetisuće kuna) jer je zloupotrijebio svoj vladajući položaj pri prikupljanju naknada za reproduciranje autorskog djela za privatno ili drugo vlastito korištenje u Republici Hrvatskoj, na način da je u razdoblju od 1. siječnja 2006. do dana donošenja Rješenja, odnosno 3. studenoga 2009. primjenjivao prema poduzetnicima za istovrsne poslove različite popuste na naknade, čime je primjenom nejednakih uvjeta na istovrsne poslove pojedine poduzetnike doveo u nepovoljan položaj na tržištu prodaje proizvoda za koje se plaća naknada u odnosu na njihovu konkurenciju i time narušio tržišno natjecanje na tom tržištu u smislu članka 16. stavka 2. točke 3. ZZTN iz 2003. što je utvrđeno pravomoćnim Rješenjem i kažnjivo po članku 61. stavku 1. točki 2. ZZTN-a iz 2003., a kojoj odgovara odredba članka 13. točka 3. ZZTN, kažnjiva po članku 61. točki 2. ZZTN-a.

Pri izricanju upravno kaznene mjere Vijeće je uzelo u obzir cilj upravno kaznene mjere iz članka 60. ZZTN-a, osiguravanje je učinkovitog tržišnog natjecanja, kažnjavanje počinitelja povreda ZZTN-a, otklanjanje štetnih posljedica takvih povreda i odvraćanje drugih poduzetnika od kršenja odredaba ZZTN-a.

Pri izricanju upravno kaznene mjere Vijeće je cijeno sve u postupku utvrđene činjenice i okolnosti.

U odnosu na olakotne okolnosti, Vijeće je cijeno činjenicu da je poduzetnik HDS, samoinicijativno svim poduzetnicima obveznicima plaćanja naknade temeljem ispostavljenih računa izvršio povrat svih preplaćenih iznosa, odnosno iznosa razlike između računa bez uračunatog maksimalnog popusta i sa uračunatim maksimalnim popustom. Vijeće je uzelo u

obzir činjenicu da do donošenja ovog rješenja nije zaprimila podneske protiv postupanja HDS-a.

Vijeće nije utvrdilo postojanje otegotnih okolnosti.

Vijeće nije prihvatilo navod poduzetnika HDS-a o tome kako Agencija nije nadležna za postupak utvrđivanja uvjeta za izricanje upravno-kaznene mjere te da za navedeno nema pravne osnove s obzirom da je temeljem rješenja Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske, Prekršajni sud u Zagrebu donio 20. kolovoza 2012. rješenje Broj: 35.PpG-2492/10 kojim se proglašava stvarno nenadležnim za vođenje prekršajnog postupka povodom optužnog prijedloga Agencije u konkretnom slučaju, a koje je pravomoćno.

Vijeće nije prihvatilo navod HDS-a o tome kako Agencija nema pravne osnove za postupanje radi utvrđivanja uvjeta za izricanje upravno-kaznene mjere. Naime, iako Agencija sukladno odluci Vijeća u pravilu donosi jedinstveno rješenje u smislu članka 52. stavka 6. ZZTN-a kojim je utvrđeno narušavanje tržišnog natjecanja i kojim je utvrđeno postojanje uvjeta za izricanje upravno-kaznene mjere, temeljem članka 58. stavka 1. točke 12. ZZTN-a, Agencija donosi i rješenja kojima izriče upravno-kaznene mjere u smislu ZZTN-a.

Vijeće je u konkretnom slučaju primijenilo ZZTN kao blaži zakon kako je to obrazloženo u točki 4. obrazloženja ovog rješenja.

Vijeće smatra kako sve činjenice i okolnosti utvrđene u ovom postupku te u samom postupku utvrđivanja narušavanja tržišnog natjecanja koji se pred Agencijom vodio pod klasom: UP/I-030-02/2008-01/41, nedvojbeno ukazuju da su ispunjeni uvjeti za izricanje upravne kaznene mjere.

Stoga je temeljem odluke Vijeća odlučeno kao izreci ovog rješenja.

10. Izvršenje upravno-kaznene mjere

Temeljem članka 70. stavka 1. ZZTN-a, upravno-kaznena mjera uplaćuje se po izvršnosti rješenja ukoliko nije uložena tužba, odnosno po pravomoćnosti sudske odluke, uračunavajući iznos upravno-kaznene mjere i zakonske zatezne kamate od dana dostave stranci rješenja Agencije do dana plaćanja.

Navedeni iznos uplaćuje se u korist Državnog proračuna Republike Hrvatske na račun broj: HR1210010051863000160 model: HR64 poziv na broj odobrenja: 6092-20833-(OIB uplatitelja).

Nakon izvršene uplate, obveznik uplate dužan je uplatnicu, kao dokaz o izvršenoj uplati upravno-kaznene mjere, dostaviti Agenciji žurno, a najkasnije po isteku roka od 15 (petnaest) dana od dana pravomoćnosti rješenja s pozivom na broj klase: UP/I 034-03/2013-03/005.

Temeljem članka 70. stavka 3. ZZTN, ako poduzetnik u roku ne uplati upravno-kaznenu mjeru, Agencija će obavijestiti Područni ured Porezne uprave Ministarstva financija na čijem je području sjedište kažnjene osobe, radi naplate upravno-kaznene mjere prisilnim putem prema propisima o prisilnoj naplati poreza. Upravno-kaznena mjera koja na zahtjev Agencije prisilno naplaćuje Porezna uprava uplaćuju se izravno u korist državnog proračuna.

Uputa o pravnom lijeku

Protiv ovoga rješenja nije dopuštena žalba, ali nezadovoljna stranka može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od trideset (30) dana od dana dostave ovoga rješenja.

Predsjednik Vijeća
za zaštitu tržišnog natjecanja

Mladen Cerovac, mag. iur.

Dostaviti:

1. Odvjetnički ured (...), (za HDS), (...), 10000 Zagreb;
2. Pismohrana, ovdje.

Napomena:

Podaci označeni (...), predstavljaju poslovnu tajnu poduzetnika, odnosno službenu tajnu Agencije u smislu članka 53. ZZTN, stoga su izuzeti od objavljivanja te su izostavljeni iz teksta rješenja.